

jandžel, a lubje jich sa ruku pschija, so by jich s krašnymi wrotami dowjedła do raja, w kotrymž so wěcžne radošće žórła.

Tuž seńdže mi s nowa pošmewł, so šym so tež ja jeje tak błašniwje bojał. So by pak skoro šebi po mnje starza wumožna šmjercz pschischła, wobradž mi Bóh!"

VI. Tři začinki do jědze.

Pěkni knježa na hrodže mějachu džěczi. Tšjo lubi šynkojo běchu ta wobrada Boža. Knjeni bě lahodna a šipra, rodžena Drježdžanka. Dofelž pak mějesche sa šhudnych ludžiczkow šmilnu wutrobu a potajkim darniwu ruku, běšche jej zyła wješ dobra. Tehodla pschejachu tež, so by jej radošč w dušchi a woblicžu kčžela. Džiwno pak: s rědka ju někajka šrudoba pusščczi, hacž runje mějesche kasščcže a šhamory počne, a jeje mandželški bě wubjerny muž.

Čžohodla? Šeje tši hólczata běchu lubošne młodžiki, ale lahodneho rostu a do woczow blěde kaž powška. To běšche macžernej wutrobje hłubočo žel, a macžerne wócžko pohladowasche mutne na licžka tych blěduščkow. Šajšeje radoščcže budžišche tola ta bohata knjeni na šwojich džěcžoch mčła, budžechu-li wone jenož štrowe byče. Tehodla dasche jim waricž a pjez, šchtož žadachu, so bychu škerje a šěpje so šmózniče. Ale wschě mjaška a pječženki njedachu jim štroweje barby.

Prjedy prajachmy, so bě knjeni šmilna a darniwa. Nětko pschistajmy: Wona njeběšche s tych nadutych knjenjow, kotrež čžinja, jako by šhudžinka šmjerdžał. Čžasto ju widžachu wješni do šnadnych twarjeńcžkow štupacž, so by so šama dohladała, hdže šnano nusa so huša, hdže šhori a šhudži wo pomož šdychuja. Šeno hdžež bě njeroda psched šhěžku, abo